

Ügyszoba Országut Kunewalder ház
Lukács és társ. nyomdájában. Egyedül
itt fogadtatnak-el az előfizetések is.

Vidéken előfizethetni minden postahivatalnál.

Előfizetés.

Pesten.
Félévre helyben 6 ft. pp.
Negyed évre 3 ft. pp.
Egy hónapra 1 ft. pp.

Előfizetés.

Vidéken.
Három hónap vidékre 3 ft. 24 kr.
Hat hónap 6 ft. 48 kr.
Egy év 13 ft. 36 kr.

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

**Kiadó
Lukács László.**



(D O N G Ó.)

Zeneestély a Széchenyi-ligetben.

Hej csakugyan mégis okos ember az a gróf Széchenyi!

Milyen nagyszerű palotát építtetett szembe az Újépülettel; — elébe milly szép ligetet huza-tott; a házat meg azután milly gyönyörű pénzen adta-el.

Hej csakugyan mégis okos ember az a gróf Széchenyi!

A zenestély $\frac{3}{4}$ hétre megkezdett, fél órával később mint hirdelve volt. Senki sem botránkozott meg. Ez szokás honunkban! A szokás pedig törvény!

Annyit mondhatok, hogy sok csinos ember volt együtt.

A sétálók között szemlélhettük Bernát Józsi, és Chikyt is!

Nagyon kár, hogy Chiky nem jár vörösszalag-nyakkendőben, mint néha gyűlésekbe Vlád Laczi. A vörösszalag-nyakkendő szörnyen hat lefelé is felfelé is.

A Rákóczi-induló mindjárt prima vista meg-lapsoltalék. Legdühösebben Chiky Petyó tapsolt.

Igen igen sok követ, vagy jobban mondva népképviselő legelteté élvadász szemeit Israel bájos hölgykoszoruján.

Koszoru csak Israel virágaiból volt.

Mennyi kifejezés a népképviselői szemek-ből: „Nem sokára belénk közibünk olvadtok éj-szemű, és hollóhajú leányai Josaphátnak, nem sokára kirántandunk az ezeréves előítéletek fony-nyasztó karjaiból, nem sokára kirántandunk egy magasabb, egy nemesebb, egy tisztább, egy fel-ségesebb atmosphaerába, hol meg fogtok tisztul-ni historia naturalis agredientiaitoktól, s nem lesz közeletekben azon illat, melyet mi csak a ros-télyos közelében szeretünk.

S a fenséges nők éjszemei még többet ígér-tek. Még sem volt azonban az öröm tiszta a pári-ak részéről, keresztül kasul czirkálták a lige-

tet as zép szemek, haszontalan! D ö n k e Ö d ö n k e! E d e m u n d! hiányzott.

A tömeg mindinkább sűrűdött. Ismeretlen-nél ismeretlenebb, szebbnél szebb alakok bonta-koztak ki a láthatatlanság határaiból, élénkület kezdett a sokaság, mindenki neveigélt beszélget-tet, szeleskedett, bohóskodott, udvarolt nagyban, kicsiben, nézett, bámult.

Ő csak ő ült komolyan magostetejü fehér kalapban.

Kicsoda?!

Ő a világhírű speculans! a fundus minden-hatója!

Fájt nagy lelkének látni, hogy veszendőben van ez a mulatságos faj, a fundus, minden!

Szörnyű idők! Szörnyű idők!

A tömeg mindent össze-vezszabeszelgetett. Úgy szokott a tömeg:

Ha a Szvarzgelberek győzni fognak, vé-günk van, ha vesztenek brillirozni fogunk, szólt szent inspiratioval egy jobbközép.

— Én sehogy sem félek, csak katonánk le-gyen! felelt egy balközép.

— Akárhogy nyernünk kell, az absolutis-musnak örökre kampecz — enyelgett egy balszél.

„Ez a gvadriille krisztusi!“ vágott közbe Chyky.

— Krisztusi volna bizon, ha a Neugebeidé-ből ágyuzni kezdenének, sutlogott Sárközy!

Már urak annyit mondhatok, hogy ha a had-ügyet, és pénzügyet át nem adjuk, furcsa dolgok eleibe mehetünk! komolykodott egy katonatiszt.

„Már én meg annyit mondom, hogy inkább menjünk az ördögök elébe, de e kettőt csakugyan nem adjuk — felelt mérgesen Madarász.

„Perczel Móricz Bécsben van!“

„De ott van Ivánka is!“

Igy baj, a mit egyik csinál, elrontja a másik.

„Én Talián Berczibe bizon, ő phlegmaticus fiatal ember, phlegmával pedig nagyon sokat ki-

lehet vinni, azt megmutatta Klausal. Talián Ber-czi is felment.

„Bien! Apropos! tudjátok-e mi ujság!“

„Halljuk, halljuk!“

Bécsben 8 nap óta nem látni huszast, s uton utfélen szidják a magyart, hogy miért nem vállalja-el a 10,000,000.

„Bolondok! Bukarestben akármennyi ara-nyat kapnának kölcsön, Bukarestben minden ren-dén van, az Orosz elvoná tőlük atyai szeretetét, (bár illyesmit tenne a többi fajokkal is) s az Olá-hok örömben jó credi ben álló hatalmasságok-nak örömet kölcsönöznek 5 $\frac{1}{2}$ ra. Csak fülét moz-gassa Austria azonnal ömlik az arany Bukarestből.

„Austria feltette magában, hogy száztolira nem kölcsönöz, eleget adott ő Magyarországnak perczent nélkül is, most hasonló szivességre szá-molt!“

Már hiszen beszélheinek az urak, combi-nálhatnak a hogy tetszik, én részemről szeret-nék Amerikába viradni fel holnap reggelre, szólt gunyos moso'lyal egy vót agens.

„Már hiszen Americában megbecsülik a munkásembert, az igaz, olyan és annyi munká-ért, mint mennyit Bécsben végezni méltóztatott Americában magas állást kapna az ur!“

„He, he, he, ha, nagy bolond maga Józsi he, he, he, he!“

Ah nagysám! kitűnő isteni kegy rám néz-ve, hogy nagysámmal majd minden nyilvános mu-latóhelyen találkozhatom!

„Hétköznap házi dolgaim hon marasztalnak, ünnepnap van kevéske szabad időm, s illyenkor két három mulatóhelyet is meglátogatok.“

— Szintügy! szintügy! —

„Különben nekem távolról a gyűlésteremé-ben is vót már szerencsém. gyakorta megfordu-lok a női karzaton!„

— Hevesi követ vagyok —

„Kedves neje is fenn van követnének Pes-ten?“

— Hihíhi! minő fogas kérdés, lám, lám, s érdeklő ez nagyságot?

„Megvallo, kívánám ismerni!„

— Hihíhi! nőtelen vagyok! hihíhi!

„Nem hihetlen, hiszen még ilyenkorban válogathatnak a férfiak, kivált illetően testi tulajdonokkal“

— Menjen nagysám csúfolódik! én apprehendálok! —

„Higye meg ön nem, . . . ön sok mindent nem tud!„

— Hihíhi. Ah nagysám vállalja el a tanítói helyet személyem körül.

„Egy feltét alatt!?“

— Itt kezem rá! —

„De ígérje meg azt is, hogy okát nem kérdezi feltétemnek“

— Igérem! —

Többé a képviselői ülésekben, ezen folyam alatt szót nem emelend, ha szavazni kell ülve marad, vagy feláll!„

— Igérem! —

Szegény nő, te nagy áldozatot vállaltál, vigasztaljon a gondolat, hogy hazád javáért teended.

Quatraineek.

I.

Nap sok minister, fényes ragyogó,
Sugára bájos, színe csábító. —
Könnyen tudhatni, nem bámulható:
Mért van most annyi sok napraforgó.

II.

A nép a szabadságra meg nem ért;
E nagy kérdéshez ő még most sem ért. —
A táblabíró-kar már oda ért:
Csatára száll — — önön hóhériért.

III.

Felfordult minden, minden lábbal áll;
A német bűvös játékot csinál. . . .
Nem is csuda — ahol köd lelke jár:
Az alföldön, fata morgana száll. . . .

IV.

A nép tetején, fényes lábakon,
Mért ne járnál büszkén, gazdagon? —
— Megjön az örvény. . . és a habokon,
A hajófalca temetve vagyon. . . .

V.

Az umbrellámat, anyjok, add elő!
Szakadatlanul esik az eső. — —
Mióta Marcius a postán jő:
Táblabírának soh sincs jó idő!!

Tóth Endre.

Budapest Aug. 8.

Vasárnap aug. 6-án az Ujépület melletti vendéglőcskében összecsapott a sorgyalogság a pattantyussággal s meglehetősen jelentős cravalka nőtte ki magát. Az egésznek alapoka mint hirlík, „Zsivio Jellacsics, — és Éljen a magyar ministerium“ — hangozások valának. Az „éljen a magyar ministerium“ kiáltói a gyalog sorkatonák, győztek.

— Az alsóházba a csengőnek igen igen nagy nagy hatása van. — (Ezt a sokat jelenthető viczet alkalmazza kiki tetszése szerint.

— Hir szerint a bécsiek nagyon neheztelnek reánk, hogy a statusadósságot el nem fogadjuk, ez az ok, hogy már jelenleg egy csepp ezüst pénzük sincsen. Nagyon csudálkozhatni ezüstpénz hiányukon, hiszen rongyos 1, és 2 pengőforintos bankóikkal néhány százezer ezüst forintot elraboltak tőlünk.

— A nemzeti színházban nem sokára Mária Magdolna tragoediát adják. A színészek jobbjai protestáltak ezen a multságig bitvány nyávogó semmi ellen, a bádokalapu Erdélyi Hanzi azonban grimaszos képet csinált, s aligazgatói hatalmánál fogva, rájuk erőszakolta ezen abnormis silányságot. Tán a pápista clerus kegyét vadássza, a megtérendő bádog kalap, azért coquetiroz Mária Magdolnának. Haszontalan Magdolnának nem kell Jánoska, hanem Szepi.

— Azt beszélnek, hogy mióta Schedel Ferencz Toldy Ferencz, gymnastikában is gyakorolja magát, s délutánonként Helmecczi Mikival birkózik.

— Nehány gyanusitni szerető egyének azt beszélnek, hogy az egész Rác ribillionak Reguli az oka, historice bizonyítván be, hogy a magyarok kis Ázsiába valók.

— Mikorra fényes deputationk Insprukba érkeznek, már akkoron Insprukban nem leend Zofián, s Ferencz Károlyon kívül senki más. E kettővel könnyen végezhetnének valami okosat, mind a kettő igen igen jóbarátunk. Meglátogathatnák egyúttal Ischlben gr. Apponyi és b. Josikát is. Rokonszenyükről szó sem lehet.

— A fagyaldában délutáni 6 óráig majd minden követ radikal. Hat órájában jő a jobbközép és ministerium.

— Valami malitiosus emberek azt beszélnek, hogy a bécsiek a színek békés kiegyenlítését, kizárólagosan Pulszki Ferencz, és Ivánka Zsigának köszönhetik.



Ördögsekér.

Óvszer a cholera ellen.

— Feküdjél le mindennap éjjeli 12 óraker,
Kelj föl reggeli 9 óraker

Fölöstökömölj véknyan, és vastagon.

Beszélj, szónokolj, de keveset, s olly tárgyakról, mellyek nem izgatnak.

Ne gondolkozzál a jövőről.

Bizzál az austriai házban,

Mentül többet henyélj,

Féljed az Istent.

Igyekezéssel 5 pengő forint napi díjra szeretni, hogy vidor kedélyed legyen. s a t.

A nemzet képviselői ezen óvszer nyomán, utcunque assecurálva vannak.

Párbeszéd két nyárspolgár között

— Viza. Miért nem megy uraságod a táborba

Hering. Nem menek addig, míg a rác Pesten nem lesz.

Viza. Hát akkor mit csinál uraságod?

Hering. Elmenek Posonba.

— Istenem be sok bolondot össze vissza beszélgetnek Budapesten. Már megint azt beszélnek, hogy Hám János megígérte Eötvös cultusministernek, hogyha így folytatja élete pályáját, kiviszi, hogy canonisáltatik. Lesz pedig nem sz. Jósef minister; hanem sz. Pepi.

— Magyarországnak szinte felében tökéletes csend és nyugalom uralkodik. — Jertek az öt-milliót képviselők teremébe, s nézzük meg, hány követ hallgat.

— Mészáros a hadi gőzös ingenti cum pompa tegnapelőtt visszaérkezett; azért nem folytathatta utját, mert katlanában hiba történt. — Nem megmondtuk mi már régen, hogy Mészárosnak reparatura kell. —

— Egy 22 éves ifju 1,000pengő évi fizetés-sel, csinos külsővel, s egészséges testalkattal, nőszülni kíván. A leány lehet bármirő vallásu, szegény, de szép, és fiatal legfeljebb husz éves. Kik ezen 22 éves csinos ifjuval ismerkedni óhajtának, szerkesztőhivatalunkban jelentkezzenek. —

— Lisznyai Kálmán barátunk Forradalmi meteorjai néhány napok mulva jelennek meg. Már egyszer igen közel voltak a megjelenéshez, de egy ügyetlen könyvkötő közeltevén azokat az enyymelegítő parázshoz, explodálódtak, s így ujra kellett készíteni. —

— Egy angol országglár egykor azon törte fejét, mire kellene még adót vetni, több tervfaragókat felszólította, találnának egy olly új adóalapot, mellyet minden örömet fizetne — s im a nagy feladatot egyik így oldá meg., Méltóztassék kegyelmesség az okosságot megróni, bolond senki sem akar lenni, s örömet fizetendik az adót. Okosan! felele az országglár, hanem ön minden esetre adómentes lesz. — Ha hasonló adómentesítéstől nem félünk, honunkban is ajánlhatnánk e rovatot gazdálkodás tekintetéből, hogy az állodalom felmentessék, a maholnap igen szükség-lendő örültek háza építésétől.

— Mult vasárnap az Orczi-kertben voltam, kéur hevesen vitázott egy szónok tehetsége felett. Végre egyik így fejezé be a vitát —“ Hagyjuk



„A mint mondtam Mitru! Magyarország mienk lesz; valóságos menyország lesz hazánk!“
„Popa! hát ha megcsípnek, s felakasztanak?!”
„Akkor is menyországba mégysz fiam Mitru! mindenkép menyország! azért hát szorítsd!“

abba barátom! a számár ha bög, azt mondják eső lesz, sokszor bög, még sem esik, de azért ő csak bög, s egyszer csak, ugyan esik s akkor neki is igaza lesz. —“

— Csak elnézem a képviselőházban némelly követ egész ülésén át ugyan csak operngukkeroz — gondolkosztam miért teszi — körülbelül kétnapi díját adta az operngukkerért azért hogy a többi napokon folyvást tehetsége szerint szolgálja a hazát. Hjá! kitől mi telik.

Tábori hírek.

A tábori bizottmány folyó hó 2-án elhatározván a sz. Tamás környékén lévő buza, kukoricza, zab, és kender levágatását, hogy annál biztosabb sikerrel, ostromolhassák a beszánczolt rablókat, — de ennek megakadályozására, már is hatalmasan látszatnak a rablók intézkedni; ugyais — ez nap reggel Sztojácskó nevű fiatal zombori rácz, rögtönítélet által elítéltetvén, a végrehajtáskor riadót vertek — s jelen voltak „fegyverre“ szolittatván fel azonnal táborba szálltak. Délután 2 óraker a dobok ismét riadót peregnek, a Kun lovasság rendbe állva várja az ellenséget — még az űrszemek előre küldetvén, kikémlendők a rablók csoportjait — k'k sz. tamási határszéli kukoriczáknál kocsikkal jelentek meg. — Már 4 óraker tüzeink az első lövést tevék, melyre a ráczok kocsijaik — a rajta lévőekkel együtt széltövetvén, a második tüzelésre már futásnak eredtek — ezt látva gr. Zichí Feri lelkesedve szólt a Kunokhoz „utánam utánam“ elejbök vágtatott, mely idő alatt elleneink a körül fekvő kukoriczába húzódván, a feléjük iramlókat lövéssel üdvözlék. — Az előlovagló gr. Zichit 3 golyó találván lováról lebukott. — — — E csatában kivüle egy Kun agyon lövetvén, egy halálos szurás következtében veszté életét. — Perczel Miklós is hasonló sorsra jutandott vala, ha lováról történt eséséből hirtelen fel nem eszmél, mely még éppen jókor történt, midőn a láncsával keresztülszúrni akaró szerbet levághatá. — Tüzeink igen jól irányzott lövéseik által elhullott ráczokat tulajdon feleik kocsira rakván magokkal vitték.

Elleneink is 3-szor löttek ágyuból, de sikeretlen, bár egyik golyó a nemzetörök sorai előtt mintegy száz lépésnyire furódott a földbe. —

Sztojácsko Vazul, a rögtönítelő törvényszék előtt kivallá, miszerint, Rajacsics a Metropolita, és Jellacsics segedelmet ígért a sz. tamási rablóknak, kik vallomása szerint Szerbiából élelmettetnek; — kivallá, hogy az egész mozgalom a bécsi camarillák műve.

Gunics M.

Mikép érdemli meg a nép nyelvén szóló népember: Szélkakas Tóbiás a Procziczer Ezechieltől nyert ingyen szállást.

Szélkakas. Nagy méltóságu Minister ur! Kegyelmes uram!

Midőn a sors mindenható kerekének eget, és földet megrázó fordulata, villámsebességgel kiragadta közülünk, a salamoni bölcsesség, soloni talentom, cicerói ékesszólás, és Mátyás*) igazság összegének azon tulvilági vakító fényragyogásban tündöklő, s minden eddigi nagyságot pokoli sötéttséggel elhomályosító kivonatát, melyet Excellentiád kegyes, magas deli szeretetreméltó személyében mint táblabíró társunkban bírni a szerencsések legszerencsésbjei valánk; akkor legyőzve az elviselhetlennek látszó szívet, keblet, agyat emésztő fájdalmas érzet előidézte eltompult és elfásult kétségbeesési mámort, mit Excellentiádnak körülöböl kiragadtatása okozott, a pietás szent garadicsán felemelkedni igyekeztem dicső patronusom szent Tóbiás ragyogó érdemei méltó fényes jutalom szülte trónja zsámolyához, s kiöntém előtte szívem legmélyebb aknáiból felbuborikoló lánghála-érzetem reményzöld rugékony hullámaikat; mint kiönti egy egy szép nyári éjjel a pesti canalis tartalomdus tartalmát szöke dánánk andalgó hullámainak közepette közében.

Midőn pedig a mai elfeledhetlen nap e szent órájában személyesen van szerencsém Excellentiád kegyes színe előtt mélységes mély alázattal kijelentem határtalan s a világ minden csirizénél tartósabb ragaszkodásom őszinte változhatlan, soha nem ingadozó, butaságig hű, de szükség esetében fanatismusig dühös elhatározottságát; akkor nem lehet egyszersmind a tiszteletek e világi legalázatosabbikával kérve nem kérnem Excellentiádat; miszerint: a jelen országgyűlésnek az eddig észrevehető szellemi szerencsés bevégeztével alázatos jámbor személyemet ollyatén állásba helyezni méltóztatnék, mellynél fogva ne lenne árva szívem tovább is megfosztva az élvezetek sivatagjában reám nézve azon egyetlen zöld vázistától, mely Excellentiád vesembe nőtt arczképével ellenállhatlan vágyat gerjesztő pislogással felém tekintve, minden lelki és testi tehetségemet annak elérésére ösztönözni meg nem szünik.

Minister, Kedves Szélkakas, ön az én emberem, ezt a stylust keresem én hónapok óta, kétszeresen boldog vagyok, hogy azt éppen önben találhatom fel. Csak azt sajnálom, hogy azonnal nem bocsáthatom el praesidialis secretariusomat, de legyen ön meggyőződve, hogy a nemzetgyűlés végéig elhelyezem, hogy önnek helyet csináljak. — Önre kedves barátom most úgy is szükségünk van a nemzetgyűlésen, — önnek fülei megfizethetetlenek, higgye el ön, vigasztalhatatlan lennék, ha illy tehetség az ellentáborban foglalna helyet.

* A szedő Mátyust ne szedjen valahogy:

Szélkakas. Őszintén megvallom kegyelmes uram! nagyon csábítgatnak a baloldalra, hol helyet foglalva statustikári reményekkel kecsgettem az első ministeri változásnál; de én inkább Excellentiádnál czimnélküli tiszteletbeli practicans, mint a baloldaliaknál viceminister

Minister. Valóban ön rendkívüli ragaszkodást látszik érezni, mi annál becsesebb, mert ez önnél tiszta meggyőződés (félre) ez pedig ritka madár embereink közt, (hangosan) csak maradjon ön tovább is illy szilárd, és ön a legfényesebb kitüntetésekre számolhat. — Ügyelni fogunk, hogy minél gyakrabban meggyőződjön ön a ministerelnök fényes felszereléséről mi csak 20,000 pft-ba kerül, e pénzdús nemzetnek. — De a propos! kedves Tóbiáskám! A zsidó ügyről hogy gondolkodik ön? megvallom nem szeretném a dolgot elhírtelenkedni, mert nagy resensust okozna a polgároknál; a mi politicánk pedig kimélet, és előrelátás (magyarul: gyávaság és gyávaság.)

Szélkakas. Ez az én alázatos véleményem is, aztán különben is előbb az urakról gondoskodjunk, ez úgy is nagy terhet ró a nép háttára, ha még a zsidókat is folszabadítjuk, mint meg annyi ördögök fogják zsarolni a népet, azért én nem bánom ha ezen országgyűlés folyama alatt szóba sem hozatnék az egész ügy. —

Minister. Ön felséges ember kedves Tóbiás. — Nem lehet hogy a ministeri tanácsban meg ne dicsérjem, legalább ha nekem kifelé is áll a rudam, mindig lesz, ki önről gondoskodni fog. —

Don Slupuy.

Megjelent s kapható

Emich Gusztáv nemzeti könyvkereskedésében, uri és kigyóutca szegletén a postahivatal átellenében.

Caelibatus,

irta Szabó Richard,

ára borit. füz. 30 kr. pp.

Kilian's társánál

Pesten, a váczi utcában Parkfrieder házban, épen most jelent meg, — és minden hiteles könyvárusnál kapható:

A számkivetett titkos látásai,

irta István Pál,

8-rét füzve 20 kr. pp.

Egyes szám ára 4 kr. pengő.